

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas nastavljamo kateheze o misnome slavlju. Nakon što smo govorili o uvodnim obredima, sada ćemo razmišljati o liturgiji riječi koja je sastavni dio mise jer se okupljamo kako bismo slušali ono što je Bog učinio i namjerava tek učiniti za nas. To je iskustvo koje se događa „izravno”, a ne preko drugih, jer „kad se u Crkvi čita Sveto pismo, tada sam Bog govori svomu narodu, a Krist, prisutan u svojoj riječi, navješćuje evanđelje”

I koliko se samo puta, dok se čita Božja riječ, komentira: „Vidi ovog..., vidi onu..., pogledaj šešir koji ona tamo nosi: baš je smiješan...”. I počnu se iznositi komentari. Nije li tako? Smije li se komentirati dok se čita Božju riječ? Ne, jer ako brbljaš s ljudima ne slušaš Božju riječ. Kada se čita Božja riječ u Bibliji – prvo čitanje, drugo, otpjevni psalam i evanđelje – moramo slušati, otvoriti srce, jer sam Bog nam govori a ne razmišljati o drugim stvarima ili razgovarati o drugim stvarima. Jasno?... Objasnit ću vam što se događa u ovoj liturgiji riječi.

Stranice Biblije prestaju biti pisana riječ da bi postale živa riječ koju je izrekao Bog. Bog je taj koji posredstvom osobe koja čita govori nama i traži odgovor od nas koji slušamo s vjerom. Duh „koji je govorio po prorocima” i nadahnjivao svete pisce, daje da „Božja riječ doista odjelotvori ono što u ušima odzvanja”.

Ali za slušanje Božje riječi mora se također imati srce otvoreno za primanje riječi u srce. Bog govori i mi ga slušamo, a zatim provodimo u djelo ono što smo čuli. **Vrlo je važno slušati. Katkad možda nećemo dobro razumjeti jer su neka čitanja pomalo teška. Ali Bog nam svejedno govori na neki drugi način. Moramo biti u tišini i slušati Božju riječ. Ne zaboravite to. Na misi, kada čitanja počnu, slušamo Božju riječ.**

Imamo potrebu slušati! To je zapravo pitanje života, kako nas dobro podsjeća snažni izraz: „Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta” (Mt 4, 4). To je život koji nam daje Božja riječ. U tome smislu govorimo o liturgiji riječi kao „stolu” koji Gospodin prostire da hrani naš duhovni život. Taj stol liturgije je izuzetno bogat i u velikoj mjeri crpi iz blaga Biblije, kako Starog tako i Novog zavjeta, jer u njima Crkva naviješta jedno te isto Kristovo otajstvo. Pomislimo na bogatstvo biblijskih čitanja koja nude tri nedjeljna ciklusa koji nas, u svjetlu sinoptičkih evanđelja, prate tijekom liturgijske godine: veliko je to bogatstvo. Ovdje želim podsjetiti i na važnost otpjevnog psalma čija je zadaća potaknuti meditaciju o onome što se slušalo u čitanju koje mu prethodi. Dobro je da se psalam otpjeva, barem pripjevni dio.

Liturgijski proglas istih čitanja, s pjesmama preuzetim iz Svetoga pisma, izražava i potiče crkveno zajedništvo, prateći put sviju i svakoga od nas pojedinačno. **Traži se dostojanstvo ambona i korištenje lekcionara, raspoloživost dobrih čitača i psalmista.**

Ali moramo naći dobre čitače! One koji znaju čitati, a ne one koji čitaju gutajući riječi i ništa ih se ne razumije. To je tako. Potrebni su dobri čitači. Moraju se pripremiti i pročitati probno tekst prije mise da ga se pročita dobro na misi. I to stvara ozračje tišine koja pogoduje primanju riječi.

Kako da se nosimo s našim zemaljskim hodočašćem, njegovim naporima i njegovim kušnjama, ako se redovito ne hranimo i prosvjetljujemo Božjom riječju koja odjekuje u liturgiji?

Svakako nije dovoljno slušati ušima, a ne primiti sjeme Božje riječi u srce, dopuštajući mu da donese plod. Sjetimo se prispodobe o sijaču i različitim ishodima već prema različitim vrstama tla (usp. Mk 4, 14-20). Djelovanje Duha, koji čini odgovor plodonosnim, treba srca koja se dopuštaju obrađivati i njegovati, tako da ono što se sluša na misi prijeđe u svakodnevni život, prema opomeni apostola Jakova: „Budite vršitelji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami sebe” (Jak 1, 22).

Božja si riječ probija put u nama. Slušamo je svojim ušima i prelazi u srce; ne ostaje u ušima, ona mora ići u srce; i sa srca prolazi u ruke, na dobra djela. Ovo je put koji čini Božja riječ: od ušiju do srca i ruku.

Naučimo te stvari. Hvala vam!

preuzeto sa: hkmlondon.org